

Høringsvar til mulighedskatalog 2027-2030

Børnehuset Rørskov afgiver hermed høringsvar den 10.09.2026.

Vi ønsker hermed at indsende et høringssvar i forbindelse med mulighedskataloget for 2026-2029. Vi repræsenterer det pædagogiske personale og leder og vores kerneopgave er at udvikle, understøtte, guide og vejlede de mindste borger i kommune. Vi er et dagtilbud fra 0-6 år, som spiller en vigtig rolle i børn og forældres liv. Dette høringssvar er baseret på vores vurdering af de foreslåede budgetændringer og deres potentielle konsekvenser.

Vi anerkender behovet for økonomiske prioriteringer i det foreslåede budget, men vi er bekymrede for de nedskæringer, der foreslås på mange besparelser på børn, familie og forebyggelse, da det kan have alvorlige konsekvenser for de kommende generationer af børn og unge.

Vi er særlig bekymrede angående besparelserne der angår:

Børn, skole og familie

006: Ændret fordeling af pædagoger og pædagogmedhjælpere i kommunens børnehuse

Vi ønsker at fremhæve vigtigheden af at prioritere dagtilbudsområdet, da gode dagtilbud er afgørende for børns trivsel, udvikling og læring.

Vores største bekymring er forslaget om at ændre normeringen i de kommunale børnehuse, hvor andelen af uddannede pædagoger reduceres til fordel for flere pædagogmedhjælpere og -assistenter. Det vil medføre en markant ændring i personalegruppens faglige sammensætning, og det vil undergrave den kvalitetsdagsorden, som både Frederikssund Kommune og Folketinget har. Uddannede pædagoger har en professionsbachelor med fokus på børns udvikling, trivsel, læring og omsorg – en faglig ballast, som ikke kan erstattes af ufaglært eller kortere uddannet personale.

Det vil også svække den tidlige indsats, da forskning viser, at kvaliteten i daginstitutioner har stor betydning for de udsatte børns udvikling og senere livschancer. Når fagligheden udvandes, rammer det ikke mindst de børn, som har mest brug for støtte. En ændret normering vil dermed bidrage til øget ulighed – stik imod ambitionerne i både dagtilbudsloven, Frederikssund Kommune samt regeringen. Selvom forslaget fremlægges med henvisning til mulige besparelser, er der tale om en kortfristet og kortsigtet løsning. Faldende kvalitet i dagtilbud fører ofte til stigende udgifter på længere sigt – fx i form af øgede behov for specialpædagogisk bistand, skoleunderstøttelse og sociale foranstaltninger.

Nedprioritering af den pædagogiske faglighed vil også forværre arbejdsvilkårene for de tilbageværende pædagoger. Et øget ansvar uden tilstrækkelig faglig opbakning øger risikoen for stress, udbrændthed og opsigelser. Dermed forværres den allerede alvorlige rekrutteringskrise yderligere – et paradoks, når netop bedre normering og faglighed er afgørende for at tiltrække og fastholde pædagoger.

Vi ser dette som et brud med politiske ambitioner og forældreønsker, og desuden minder vi om, at Folketinget i 2020 vedtog minimumsnormeringer og samtidig understøttede betydningen af høj faglig kvalitet i daginstitutionerne. Forældre over hele landet har bakket op om disse ambitioner, og ændringer som den foreslåede vil blive oplevet som et tillidsbrud.

005: Færre special- og udviklingspædagogstillinger

Forslaget svækker direkte kvaliteten i dagtilbuddene. Special- og udviklingspædagogerne fungerer som faglige fyrtårne og sparringspartnere for pædagogerne i de enkelte børnehuse. De klæder personalet på til at håndtere børnegrupper under pres og børn i udsatte positioner og deltager i møder og legefællesskaber med børn. At fjerne to stillinger betyder færre varme hænder eksperthjælp der, hvor behovene er størst,

hvilket rammer både det enkelte sårbare barn og det generelle arbejdsmiljø i institutionerne. Special- og udviklingspædagogerne er en væsentlig del af vores forebyggende indsats.

Realiteten er, at vi generelt får flere børn, der har behov for ovennævnte tilbud i dagtilbuddet. Dette er et tab af specialviden, sparring og kvalificering af det pædagogiske arbejde i daginstitutionen. Den mulige besparelse vil yderligere forringe den svære rekruttering og fastholdelse af medarbejdere.

001: Nedlæggelse af logopædårsværk

Forslaget indrømmer ærligt, at brugerne vil opleve længere ventetider på vurdering og opstart. For små børn er tid en helt afgørende faktor for sprogudviklingen. At lade børn vente på logopædisk hjælp i en sårbar alder, hvor sproget er under eksplosiv udvikling, kan have alvorlige konsekvenser for barnets sociale trivsel, faglige indlæring og selvværd. Børn med sprogvanskeligheder er i øget risiko for at blive isoleret socialt og mistrives, hvilket gør lang ventetid uacceptabelt.

Forslaget lægger op til, at dagtilbud og skoler i højere grad skal arbejde sprogligt understøttende med mindre konsultativ bistand fra logopæderne. Det er fuldstændig urealistisk. Pædagoger og lærere er i forvejen under pres af stramme normeringer og mangler ofte de specialiserede logopædiske kompetencer, som netop PPR-logopæderne skal tilføre. Samtidig vil et presset logopædiområde skabe afledte opgaver og flaskehalse for PPR's psykologer og øvrige konsulenter, når ubehandlede sprogvanskeligheder omsættes til adfærdsproblemer og mistrivsel.

Det vil forringe serviceniveauet mærkbart, øge ventetiderne og svække den forebyggende indsats og have mærkbar indflydelse på børns læring og trivsel.

007: Tilpasning af kommunal dagpleje

At hæve belægningsgraden markant betyder, at den enkelte dagplejer i gennemsnit skal have flere børn at se til. For vuggestuebørn i alderen 0-3 år er tæt, individuel kontakt, tryghed og øjeblikkelig respons fra voksne fuldstændig afgørende for deres trivsel og udvikling. Færre voksne pr. barn mindsker tid til det enkelte barns grundlæggende behov, bleskift, trøst og nærvær. Forslagets forsøg på at italesætte 3,8 børn som en fordel for "børnefællesskaber" overser fuldstændig, at små børn primært har brug for trygge tilknytningspersoner frem for store jævnaldrende grupper i et privat hjem.

I dag fungerer dagplejernes plads nr. 5 som en helt central buffer ved sygdom, ferie, fridage og afspadsering. Når den gennemsnitlige belægning hæves til 3,8, forsvinder denne fleksibilitet reelt.

Færre muligheder for lokale gæstepladser: Forældre vil opleve, at deres børn i langt højere grad skal sendes ud i ukendte omgivelser eller til fremmede dagplejere langt væk, når deres egen dagplejer er syg eller holder fri.

Øget sårbarhed: Systemet bliver så stramt kornet, at der ikke skal ret meget sygdom til, før hele strukturen vælter, hvilket skaber stor usikkerhed for både børn og forældre.

Dagplejere arbejder som udgangspunkt alene i deres egne hjem. Det pædagogiske tilsyn og sparring er derfor livsnødvendigt for at sikre kvalitet, arbejdsmiljø og tidlig opsporing af mistrivsel. At skære i denne støtte samtidig med, at opgaven gøres sværere med flere børn, er uansvarligt.

Når arbejdspresset stiger, må man forvente øget sygefravær, slidte medarbejdere og sværere ved at rekruttere kvalificerede dagplejere fremover. Desuden underminerer man et populært pasningstilbud, som mange forældre vælger netop på grund af den høje grad af ro, tryghed og få børn pr. voksne.

Hilsen personalet fra Børnehuset Rørskov